

[Gregersen.]

pCt. Den, der har den Magt, har, saaledes som denne Paragraf er fortolket indtil i Dag, fuldkommen og uindskrænket Nøglemagt over alle Pengekasser her i Landet. Derfor, hvis vi skal have en ny Grundlov, saa burde vi have en nærmere Definition af, hvad Ejendomsret er, og hvad der forstaaes ved, at den er ukrænkelig, ellers vilde det være redeligere at fjerne Begrebet fra Grundloven; at lade det blive staaende og saa paa Rigsdagen og fra Regeringens Side handle, som man gør i Dag, er simpelt hen usømmeligt.

Vi vil altsaa gerne arbejde med paa, at Landstinget afskaffes, ikke fordi vi overvurderer Betydningen deraf, men fordi det vil give Retfærdighed paa Valgretsomraadet, hvis Regeringen da ikke tusker Valgretten til Folketinget bort for at faa Landstinget afskaffet. Det vil skaffe mere Renhed og Klarhed over Partiernes Stilling til de enkelte Spørgsmaal, som Rigsdagen beskæftiger sig med, og bringe Resultaterne af Rigsdagens Arbejde mere direkte under Folkets Dom. Folket ønsker at dømme retfærdigt; gode Love vil give Fremgang for Partiet, og slette Love vil give den Straf, som de skyldige Partier fortjener.

Jeg maa til Slutning sige til Venstre, at hvis Venstre tror, at det arbejder for retfærdige Samfundsforhold, saa bør det ogsaa tro paa sin egen Evne til at klare sig i den frie Konkurrence om Vælgernes Tilslutning. Men tror Venstre ikke, det har noget godt at give Befolkningen, ja, saa kan heller intet Privilegium bringe det den tabte Indflydelse tilbage. Derfor skulde Venstre gaa ind i en rolig og saglig Forhandling paa det Grundlag at faa Landstinget slettet og i det Ting, der bliver tilbage, faa indført fuldt og helt den lige og almindelige Valgret og desforuden faa Begrebet Ejendomsret defineret paa en klar Maade i den nye Grundlov.

Aksel Larsen: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtalte om det foreliggende Forslag, at det er saa slet, at man kunde betragte det som en Fornærmelse mod Rigsdagen. Jeg er aldeles ikke enig i den Betragtning; jeg synes, alle de Erfaringer, vi har gjort her, peger hen paa, at det overhovedet er umuligt for Rigsdagen som saadan at blive fornærmet over noget som helst, og navnlig ikke over Forslag fra Regeringens Side. Derimod kunde der maaske være noget om det, hvis man sagde, at det her forelagte Forslag er en Fornærmelse imod Befolkningen eller imod Be-

folkningens Flertal, for det fremgaar alene af de Omstændigheder, hvorunder Forslaget er fremsat, saavel som af selve Forslagets Indhold og dets Begrænsning.

Hvis der skal være Forfatningskamp, saa rejses den givet ikke ved, at man her i Rigsdagen under mere eller mindre akademiske Former fremsætter Forslag om nogle mere eller mindre beskedne Ændringer i Forfatningen, men saa vil det naturligt, hvis der menes noget alvorligt med det, betyde, at meget store Dele af Befolkningen kommer i Bevægelse for Krævet om en ny og bedre Forfatning med virkelig betydningsfulde reelle Ændringer. Men hvor er den Bevægelse, der burde være Baggrunden for Fremsættelsen af et Forslag som dette? Den eksisterer ikke. Det er naturligvis ikke at forstaa saadan, at der hersker nogen Tilfredshed med den bestaaende Forfatning, eller at der hersker nogen stor Tillid til det Styre, vi har, men Forholdet er det, at der hersker en vis Ligeegyldighed i Befolkningen over for Forfatningsspørgsmaal, fordi man efterhaanden har gjort tilstrækkelige Erfaringer til at forstaa, at afgørende Forandringer til det bedre for den fattige Befolkning hidføres ikke ved Ændringer i den bestaaende Forfatning, men ved at ændre hele Grundlaget, nemlig den private Ejendomsret og det kapitalistiske Systems Grundlag. Det er jo ikke noget saadant, der stilles Forslag om her.

Men det er ogsaa saaledes, at hvis vi skulde tage Regeringens Vilje til og Ønske om at faa Forfatningen ændret alvorligt, saa maatte der være kommet ganske andre Problemer i Forgrunden end kun Problemet om Landstinget. Naturligvis underkender vi ikke den reelle Betydning, Landstinget kunde have, men paa den anden Side er der en saadan Rigdom af reaktionære Problemsstillinger og Paragraffer i Grundloven, som det maatte være naturligt først og fremmest at søge fjernet, hvis man overhovedet vilde give sig til at pille ved den. Man ser af Forslaget, at det hele, man tilsigter, er at ændre Ordet „Folketinget“ til Ordet „Rigsdagen“ overalt, hvor det findes, og at fjerne de forskellige Paragraffer i Grundloven, der omhandler Landstinget. (Afbrydelse af *Undervisningsministeren*).

Jeg synes, den højtærede Undervisningsminister skulde forsøge at holde sig i Ro, det vilde klæde ham bedst, med den Fortid, han har i republikansk Henseende. Det er dog bekendt, at Socialdemokratiet, i hvert Fald i den nuværende Undervisningsministers Glansperiode, var et republikansk Parti, som forlangte Kongedømmet